

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 26 stycznia 2023 r. – Keva, Landskapet Ålands pensionsfond i Kyrkans Centralfond/Skatteverket

(Sprawa C-39/23, Keva i in.)

(2023/C 121/10)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Keva, Landskapet Ålands pensionsfond i Kyrkans Centralfond

Druga strona postępowania: Skatteverket

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy okoliczność, że dywidendy wypłacane przez spółki krajowe zagranicznym publicznym funduszom emerytalno-rentowym są opodatkowane podatkiem u źródła, podczas gdy analogiczne dywidendy nie są opodatkowane, jeżeli przypadają samemu państwu za pośrednictwem jego powszechnych funduszy emerytalno-rentowych, stanowi niekorzystne odmienne traktowanie tego rodzaju, iż pociąga za sobą ograniczenie w swobodnym przepływie kapitału zakazane, co do zasady, przez art. 63 TFUE?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: jakie kryteria należy brać pod uwagę przy ocenie, czy zagraniczny publiczny fundusz emerytalno-rentowy znajduje się w sytuacji obiektywnie porównywalnej z sytuacją samego państwa i jego powszechnych funduszy emerytalno-rentowych?
- 3) Czy ewentualne ograniczenie można uznać za uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego?

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 23 listopada 2022 r. w sprawie T-275/20, Westfälische Drahtindustrie i in./Komisja, wniesione w dniu 8 lutego 2023 r. przez Westfälische Drahtindustrie GmbH i in.

(Sprawa C-70/23 P)

(2023/C 121/11)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG i Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (przedstawiciele: adwokaci O. Duys i N. Tkatchenko)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą o

- uchylene zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności pisma Komisji z dnia 2 marca 2020 r., którym zastępca dyrektora generalnego ds. budżetu Komisji wezwała pierwszą skarżącą do zapłaty na rzecz Komisji kwoty 12 236 931,69 EUR;